

ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ, ಇವಳೇನು ಯಾವುದೋ ಥಿಯರಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸಿ...

'ಅಲ್ಲಾ ಕಣೆ. ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಇಷ್ಟಾನಾ ಅಂತ ನೀನೂ ಕೇಳಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಇಷ್ಟಾನಾ ಅಂದ್ರೆ ಅದನ್ನೂ ಹೇಳಲ್ಲ. ನಾವಿಬ್ಬೂ ಇಷ್ಟಪಡದೆಯೇ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವಾ ಅನ್ನಿಸಲ್ಲೇ?' ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಅವಳೆದುರಿಗಿಟ್ಟು, ಕುಡಿದ ಕಾಫಿ ಲೋಟವನ್ನೂ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು.

'ಸರಿ ಹೋಯ್ತು. ಇದು ಸಂಸಾರ ಅಷ್ಟೆ ರೀ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ, ಕಷ್ಟ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಏನಿದೆ ಹೇಳಿ. ಮಳೆ, ಬಿಸಿಲು, ಗಾಳಿ... ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತವೆಯೇ? ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೆ. ಸಂಸಾರ ತಾನಾಗೆ ಬರೋದು. ಅದನ್ನ ನಡಸೋವಿ ಅಷ್ಟೆ. ಅದರಲ್ಲೇನು ಚಿಂತಿಸೋ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ ಇರೋದು!... ಮಕ್ಕಳು ಬಂದರು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಈಗ ಇಷ್ಟು ಸಾಕು' ಅಂದು ಕುಡಿದ ಲೋಟ ತಟ್ಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಮದುವೆಯಾಗಿ 24 ವರುಷಗಳಾಗಿವೆ. ಎಂ.ಎಸ್ಸಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಮಗ, ಬಿ.ಕಾಂ ಓದುತ್ತಿರುವ ಮಗಳು. ಇನ್ನು ಅವರೆದುರಿಗೆ ಏನು ಮಾತು! ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಬಡಲಿಲ್ಲ. ನೋಡಿದರೆ ಇವಳು ಭಾವನೆಗಳೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಅನ್ನುವಂತೆ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುವಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ... ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಯಾವುದೂ ಕಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೌದು... ಅವಳು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಭಾವವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಯಾವ ಹಾಡು ಅದು. ಸುಂದರಂ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡ... 'ಶ್ರೀಗಂಧ ನಾನಾಗೆ...' ಮೊದಲು ಇದರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೇಕು. ಇವಳನ್ನ